

Warszawa, 04.10.2018

Protokół z posiedzenia komisji ds. habilitacji doktora Brynmora Haskella

Zebranie komisji ds. habilitacji doktora Brynmora Haskella odbyło się 4 października 2018 roku w Centrum Astronomicznym PAN im. M. Kopernika w Warszawie. Stawili się na nim osobiście wszyscy członkowie komisji czyli (kolejność alfabetyczna): prof. dr hab. David Blaschke (członek komisji), prof. dr hab. Tomasz Bulik (recenzent), prof. dr hab. Bożena Czerny (członek komisji), prof. dr hab. Piotr Jaranowski (przewodniczący komisji), dr hab. Arkadiusz Olech (sekretarz komisji), dr hab. Dorota Rosińska (recenzent), prof. dr hab. Bronisław Rudak (recenzent).

Posiedzenie otworzył przewodniczący, który przedstawił planowany przebieg spotkania, a następnie poprosił recenzentów o krótkie omówienie swoich recenzji. Prof. Bulik stwierdził, że dorobek kandydata jest znaczący i z naddatkiem spełnia wymogi dotyczące habilitacji. Podkreślił dużą liczbę referatów zaproszonych, które w swojej karierze wygłosił habilitant. Zauważył też duży dorobek dydaktyczny kandydata oraz jego udaną współpracę z młodą kadrą naukową.

Dr hab. Rosińska zgodziła się z przedmówcą i dodała, że prace habilitanta są bardzo istotne dla astronomii fal grawitacyjnych. Na szczególną uwagę zasługują publikacje poświęcone r-modom, które pozwolą nam, w najbliższej przyszłości, na zrozumienie mechanizmów niestabilności w gwiazdach neutronowych. Ważne są także osiągnięcia kandydata dotyczące nagłych zmian spinu pulsarów, które nie znalazły się w osiągnięciu habilitacyjnym. Zwróciła uwagę, że dr Haskell jest bardzo często pierwszym autorem publikacji, jest inicjatorem projektów, a jego całociowy dorobek jest imponujący i wyraźnie przekracza wymagania stawiane habilitantom.

Prof. Rudak także zgodził się z przedmówcami i zauważył, że rozprawa habilitacyjna składa się z dziewięciu prac tematycznych, które nie budzą żadnej wątpliwości odnośnie dominującej roli dr. Haskella. Co więcej, prace te były już cytowane około 300 razy, co jest świetnym wynikiem. Na uwagę zasługuje też duża liczba publikacji po doktoracie. Jest ich na tyle dużo, że według recenzenta, starczyłyby one na drugą dobrą rozprawę habilitacyjną. Habilitant ma wyrobioną renomę w światowym środowisku astronomicznym, zdobywa prestiżowe granty i ma duży dorobek dydaktyczny. Na zakończenie swojego wystąpienia recenzent odczytał w całości główną konkluzję swojej recenzji.

Prof. Czerny zauważyła, że liczba publikacji kandydata jest duża, a ich tematyka świetnie dobrana i na czasie. Jest to obecnie jeden z wiodących tematów w astrofizyce. Całkowity dorobek habilitanta jest ogromny, z dużą nawiązką spełnia wymagania odnośnie habilitacji i byłby odpowiedni nawet do ubiegania się o tytuł profesora. Habilitant dobrze

odnalazł się w CAMK PAN i sprawnie włączył się w prace instytutu, wiąże z nim swoją dalszą przyszłość i rozpoczął naukę języka polskiego, co pozwoli mu w przyszłości szerzej zaangażować się w inne działania (np. prace w Radzie Naukowej CAMK).

Prof. Blaschke zgodził się z opiniami recenzentów i dodał, że to jedna z najlepszych habilitacji jakie widział. Podkreślił wysiłki habilitanta związane z popularyzacją astronomii na arenie europejskiej.

Dr hab. Olech powiedział, że miał okazję być w komisji konkursowej CAMK w momencie, gdy dr Haskell starał się o pracę w CAMK. Już wtedy kandydat wyróżniał się na tle innych osób swoim imponującym dorobkiem naukowym, zyskał bardzo wysoką ocenę wszystkich członków tamtej komisji i nie miał problemów aby uzyskać zatrudnienie. Dalsza kariera dra Haskella pokazuje, że decyzja o jego zatrudnieniu była bardzo dobra.

Prof. Rudak dodał, że lubi słuchać seminariów wygłaszanych przez kandydata. Miał też okazję być członkiem komisji przyjmującej post-doków do pracy w projekcie dra Haskella. Habilitant bardzo cierpliwie przepytował każdego z 18 kandydatów poświęcając każdemu z nich 40-45 minut i wnikliwie analizując jego dorobek. Dzięki temu CAMK pozyskał kolejnych dobrych, młodych naukowców.

Prof. Jaranowski powiedział, że zapoznał się z autoreferatem kandydata i recenzjami. Zgodził się z przedmówcami, że mamy do czynienia z bardzo mocną habilitacją, która zawiera dziewięć tematycznie ze sobą związanych prac. W siedmiu pracach wieloautorskich wkład habilitanta jest dominujący (60% lub więcej), a jedna praca przeglądowa jest jednoautorska. Przewodniczący zauważył, że widział postępowania profesorskie, w których kandydaci mieli dorobek gorszy od dr Haskella. Dodał, że nie będzie miał żadnych wątpliwości żeby głosować za nadaniem kandydatowi stopnia doktora habilitowanego.

Następnie przewodniczący komisji otworzył dyskusję. Wszyscy członkowie komisji stwierdzili, że nie jest ona konieczna, bo wyrazili już swoje opinie, a sprawa jest jednoznaczna i nie budzi najmniejszych wątpliwości.

Na zakończenie sekretarz komisji odczytał projekt uchwały rekomendującej Radzie Naukowej Centrum Astronomicznego PAN im. M. Kopernika nadanie dr. Brynmorowi Haskellowi stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie astronomii, a przewodniczący poddał go pod głosowanie. Uchwała została przegłosowana jednogłośnie.

Prof. dr hab. Piotr Jaranowski
Przewodniczący komisji

Dr hab. Arkadiusz Olech
Sekretarz komisji